

hvis dette Forslag ophøjes til Lov, vil ingen Præst, der har siddet i Embede i 20 Aar, sidde med mindre end 4,000 Kr.; og hertil kommer fri Bolig og fri Befordring.

Der er et Spørgsmaal, som det selvfølgelig havde været Ministeriet nærliggende at tage fat paa, men som man imidlertid ikke har villet berøre ved dette Forslag til en Reform, nemlig Spørgsmaalet om Præstegaardsjorderne. Der sidder, som det høje Ting ved, en Landbokommission, der har til Opgave at overveje, hvordan Jord i offentlig Eje kan anvendes, og det vil være rimeligt, at man med Hensyn til Jorder, der hører til Præsteembederne, venter med at disponere over dem, til denne Kommission har endt sine Overvejelser. Indtil dette sker, skal de Indtægter, der kommer til et Præsteembede gennem Avling, fastsættes paa lignende Maade som Hjemmeindtægter af Avling for andre Statsemployer, med andre Ord saaledes, at en Præst overtager Avlingen til sit Embede efter en bestemt Ansættelse af denne Avlings Indtægter.

Der vil jo blive en Overgangstid, inden hele Reformen er gennemført, og i den bliver det nødvendigt at drage Midler til Lønningsfonden, hvoraf Præsterne skal lønnes. Disse Midler skal efter Forslaget tages fra Embedskapitalerne, fra Stiftsmidlerne, men saaledes, at naar man ved Hjælp af Tilskud fra Stiftsmidlerne har faaet Reformen iværksat, skal de samme Kapitaler i et lignende Tidsrum som det, hvori de er brugte eller laante, tilbagebetales Stiftsmidlerne. Derved bliver, som man let forstaar, Overgangsaaene flere, Overgangsperioden længere, men det vil jo ende med, at naar Reformen helt er indført, har man ikke formindsket Embedskapitalen, men har fremdeles den samme Sum — naturligvis med Tillæg af det, den maa være vokset med i den Tid — henlagt til Understøttelse af Folkekirken.

For Københavns Vedkommende er Forholdet, at her allerede finder nogen Regulering af Embederne Sted, idet jo en væsentlig Del af Midlerne til Præstelønningerne i Henhold til Lov af 14. April 1904 indkommer i Form af Præstepenge. Fordelingen af disse Præstepenge revideres hvert 5te Aar — sidste Gang er det sket den 11. April 1911 — og ved denne Fordeling kan man regulere Embederne noget. Kunde man naa til at afløse Offer og Accidenser, som jeg om et Øjeblik kommer til at tale om, vilde man derigennem faa Midler i Hænde til en Regulering ogsaa af Alderstillæget. Paa Frederiksberg er For-

holdet i mange Maader lig med Forholdet i København; der er imidlertid allerede Højtidsofret afløst, men der er endnu ingen Regulering; man venter altsaa paa, at Accidenserne ogsaa skal blive afløst derude.

Inden jeg forlader dette Spørgsmaal om Inddelingen i Klasser og Ansættelsen i disse Klasser, vil jeg nævne et Par Ting angaaende Anciennetetsforholdene, som i Dag ogsaa blev berørt af det ærede Medlem fra Vonsild (Bramsen). Det har hidtil været overladt til Administrationen at bestemme, hvilken Alder som Kandidat en teologisk Kandidat skal have for at komme i Betragtning ved de forskellige Embeder, og jeg antager, at det er nødvendigt fremdeles at overlade dette til Administrationen, idet jo Antallet af teologiske Kandidater veksler med Aarene, og det derfor ogsaa bliver nødvendigt at ændre det Tal, der angiver Alderen, der skal til for at komme i Betragtning ved Besættelsen af de forskellige Embeder. Men i Overensstemmelse med det kirkelige Udvalg er det foreslaaet, at en teologisk Kandidat med en Kandidatalder paa 12 Aar skal kunne søge 2den Klasses Embede, og en teologisk Kandidat med en Kandidatalder paa 18 Aar skal kunne søge 1ste Klasses Embede, saa at det er muligt for disse teologiske Kandidater at være i en fri kirkelig Virksomhed, uden at Adgangen til de forskellige Embedsklasser derved indsnævres. Naar Talen bliver om Pensionen, kan denne naturligvis kun regnes fra Tiltrædelsen af Embedet, og hvad Alderstillæget angaar, skulde det i hvert Fald kun regnes fra det 28de Aar. Denne Angivelse, det 28de Aar, er ogsaa taget fra det kirkelige Udvalg, hvor man har fundet, at det vilde være heldigt, om de fleste teologiske Kandidater, efter at de havde taget deres Embedseksamen, og forinden de gik i Embede, havde haft anden Virksomhed i vort Samfund, der kunde gøre dem mere skikkede til at varetage Præstegerningen.

Endelig indføres i Lovforslaget den Bestemmelse, at for Fremtiden fik en Menighed eller et Menighedsraad Ret til at vælge mellem samtlige Ansøgere til et Præsteembede. Ærede Medlemmer af dette Ting ved sikkert af egen Erfaring, hvor pinligt det er, naar man staar overfor dette Tilfælde, som næsten indtræffer, jeg vil ikke sige daglig, men i alt Fald mange Gange i Aarets Løb, at en Menighed ønsker at faa en Mand blandt Ansøgerne, som ikke er kvalificeret til Embedet. Vi kan jo i Øjeblikket, saa længe der ingen Lov er om Alderstillæg, saa længe der ingen Præstelønningslov er, som Regel ikke tage de unge Ansøgere med til de højst